

Sygn. akt I CSK 176/06

POSTANOWIENIE

Dnia 17 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko P. Polska Spółce z o.o. z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie i rentę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 sierpnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 listopada 2005 r.,

odrzuca skargę kasacyjną;

oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 18 listopada 2005 r., wniesionej przez powódkę A. W., wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został uzasadniony przez podanie, że „w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne co do wykładni art. 381 k.p.c. oraz skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”. Uzasadnienie to nie spełnia wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie może ono bowiem sprowadzać się do powtórzenia przepisów ustawy przewidujących, kiedy Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.). Dla uzasadnienia, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne nie jest wystarczające wskazanie przepisu, na tle którego występuje zagadnienie, ale konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie występuje (na czym ono polega) i dlaczego jest ono istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Powołując się zaś na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, skarżący powinien wskazać kwalifikowany charakter tego naruszenia i okoliczności, z których wynika jego „oczywistość” (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełniające tych wymagań jest tylko pozorem uzasadnienia.

Brak uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powoduje odrzucenie skargi (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.), wobec czego Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

Odpis skargi kasacyjnej pozwany – P. Polska Sp. z o.o. otrzymał w dniu 24 kwietnia 2006 r. (k. 327), pismo nazwane „Odpowiedzią na skargę kasacyjną powoda” złożył zaś w dniu 9 maja 2006 r. (k. 332), a zatem po terminie przewidzianym w art. 398⁷ § 1 k.p.c. Pismo to nie może zatem być potraktowane jako odpowiedź na skargę kasacyjną. Ponieważ w postępowaniu kasacyjnym stronie wygrywającej należy się zwrot wynagrodzenia radcy prawnego jedynie

za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej (odpowiedzi na skargę) oraz udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym (§ 12 ust. 4 pkt 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.)), brak jest podstawy do uwzględnienia wniosku pozwanego o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.